

20 நூற்றாண்டின் கடினமை அற்ற சந்திப்பு!

மனிதச் சந்திப்புகள் பெரும் பாலும் மறக்கவே முடியாதவை; மனதிற் கூவெட்டுகளாய் நிலை தது நிற்பவை! சாதாரணமான வர்களாயினும், அசாகரணமான வர்களாயினும் உக்கியல் உண்மை இதுதான். எனினும் கூட, அடிக்கடி நிகழும் சந்திப்புகளிலும் பார்க்க, எப்போதாவது ஒரு மூற அத்தி பூத்தாற் போல் நேரும் சந்திப்புகளின் அர்த்த சுவாரஸ்யமும் முக்கியத்துவமும் மிக, மிக அதிகமே! அதுவும், அசாதாரணமானிதச் சந்திப்புகளின் சிறப்பே தனி!

அத்தகையதொரு 'வரவாற்றுத் திருப்புமுனைச் சுதிப்பு' கடந்த 1996 ஆம் ஆண்டு 'ரோம் நகரிலே நிகழ்ந்தது! எதிரும், புதிருமாக இருந்த இரண்டு 'தருவ நட்சத்தி ரங்களின்' 'அசாத்திய சந்திப்பு' அது! 'கா(ர்)ல் மாக்ஸிஸமும்', 'கத்தோவிக்க மதுமும், கைகுலுக்கி கட்டி அணைத்துக் கொண்டு! நடக்க முடியுமா இப்படியும்? என்

இம் நம்பாவொண்ணாச் செயலை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கியிருக்கிற 1996 மிகவும் பெருமைக்குமியதே.

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் சுடினையற்ற மாபனிதச் சந்திப்புபச் சாத்தியமாக்கிய சரித்திர நடியகர்கள் 'ஃபீட்டல் சஷ்டநோ'வும், கத்தோலிக்கப் போப் பாண்டவருமே! இதற்கு முன்பாக, யளீர் அராஃபாத்தும், 'யிட்டுக்குறிப்பும்' சந்தித்துக் கொண்டாலும், அந்தச் சந்திப்புக்கு இருக்க இல்லாத தனிப்பெரும்மக்கத்துவம் "ஃபீட்டல் கஷ்டா" போப் 'பாண்டவர்' சந்திப்புக்கு காரணம்? முன்னைய சந்திப்பு 'மதமும், மதமும்' சம்பந்தப்பட்டது: பின்னைய சந்திப்போ, மதமும்; மத மறுப்பு மாக்ஸிஸமும் சம்மந்தப்பட்டது! எனவே தான் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டே 'அதைக்' கொண்டாடிச் சிலிர்க்கின்றது!

ஜெ. கி. ஜெ-

சுதந்திர வாழ்வை நோக்கி... பழையதும் புதியதும்

ஒவ்வொரு புது வருடம் பிறக்கின்ற போதும், தமிழ் மக்களாகிய எமக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை பிறப்பதும், பின்பு அந்த நம்பிக்கை முதலையடையாமல். மரணித்து விடுவதும், இயல்பான அநுபவமாகி விட்டது. இது நமக்கு மட்டும் நேரிடுகின்ற ஒரு அவலநிலையல்ல. சுதந்திரமான வாழ்வைத் தேடிய ஒவ்வொரு சமூகமும் தனி மனிதனும் நடத்து வந்த பாதை இதுதான்.

கடவுள் ஆபிரகாஸம் அழைத்து காணால் நாட்டுக்குச் சென்று அதை சுதந்திரித்துக் கொள் என்றார். ஆண்டுள் ஆபி காமோ, அவன் பின் சந்தியாகிய இஸ்ரவேல் சமூகமோ அவ்விதமான சுதந்திர வாழ்வை நிலையாக அனுபவிக்க இல்லை. கோத்திர தலைவர்களானும் அரசர்களானும் ஆளுப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்கள், அவை தீயையும் சுதந்திரத்தையும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆணால் அவர்கள் மத்தியிக்கை நிலைத்து நிற்கவில்லை உள்ளாட்டில் நடந்த போரினால் இஸ்ரவேல் நாடு இரண்டாக பினவு பட்டது, தாட்டின் பலவீனத்தை கண்ட பேரரசுகள் நாட்டைக் கைப்பற்றிய போதை வந்த பாதை இல்லை. இஸ்ரவேல் நாடு இரண்டாக பினவு பட்டது, தாட்டின் பலவீனத்தை கண்ட பேரரசுகள் நாட்டைக் கைப்பற்றிய போதை வந்த பாதை இல்லை. இஸ்ரவேல் மக்கள் கடவுள் தான் உண்ணுக்கு சுதந்திரமான வாழ்வை தருவார் என்று கூறினார்கள். ஆணால் அது ஏயனிக்கின்ற தொடர்த்து வந்த பேரரசுகளில் நம்பிக்கை வைத்து பின்பு ஒடுக்கப்பட்டார்கள் இக்காலங்களில் தீர்க்கார்கள் எழுந்து இஸ்ரவேல் மக்களை கடவுள் தான் உண்ணுக்கு சுதந்திரமான வாழ்வை நிலையாக அனுபவிக்க இல்லை. கோத்திர தலைவர்களானும் அரசர்களானும் ஆளுப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்கள், அவை தீயையும் சுதந்திரத்தையும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆணால் அவர்கள் மத்தியிக்கை நிலைத்து நிற்கவில்லை உள்ளாட்டில் நடந்த போரினால் இஸ்ரவேல் நாடு இரண்டாக பினவு பட்டது, தாட்டின் பலவீனத்தை கண்ட பேரரசுகள் நாட்டைக் கைப்பற்றிய போதை வந்த பாதை இல்லை. இஸ்ரவேல் மக்களை கடவுள் தான் உண்ணுக்கு சுதந்திரமான வாழ்வை தருவார் என்று கூறினார்கள். ஆணால் அது ஏயனிக்கின்ற தொடர்த்து வந்த பேரரசுகளில் நம்பிக்கை வைத்து பின்பு ஒடுக்கப்பட்டார்கள்

பிற்காலங்களில் பேரரசுகளில் ஒடுக்குமுறையை எதிர்க்கு, யுதசமூகத்தின் இல்லார்கள்

இன்று தமிழ் மக்களாகிய நாட்கு சுதந்திரமும் அமதியும் யாரிடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்த்தின்றோம். இலங்கை சுதந்திரமடைத்து வந்த முதல், மாறி மாறி வந்த அரசியற்கட்சினிடமே. அதுவும், நமக்கு அமையத் தரவில்லை.

நடிமிழுள்ள அமைதியை நாம் இழந்து போகாதப் பறித்துக் கொண்டல்லவா போய் விட்டார்கள். அயல் நடுக்களின் ஒப்பந்தங்களில் நமக்கு அமைதி ஏற்படும் என்று நம்பி இருந்தோம். அது கிழித்தெரியப்பட்டு விட்டது.

(3ம் பக்கம் பார்க்க)

கிறிஸ்தவ குல ஆச்சிரம விஜயம்

திருப்புதூர் பங்களூக்கு, சென்னைக்கும் இடையிலே உள்ள ஓர் அழகான நகரம் இந்த நாரத்திலே தான் டாக்டர் சவரி ராயன், பேக்தாசனும், டாக்டர் இஎஃப் பேட்டன் அவர்களும் இணைந்து 1992-இன்டு கிறிஸ்து குல ஆச்சிரமத்தை ஆரம்பித்தார்கள்.

கிட்டியது. செய்ப்பக்கு வாழ்ந்த இப்புனித பூமி இன்னும் தங்கு சேவை செய்து கொண்டு ருப்பை கண்டு ஆண்ததம் அடைந்தேன். பெரியண்ணன் செல்வரத் தினம் சின்னன்னன் யேசுக்காயம் ஆகியோரின் படங்களை முக்கியமாக இடங்களிலே தூக்கியிருப்பதனைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

சோர்ந்து போன ஆத்மாக்களுக்கு புத்துணர்வு ஊட்டும் பாடல்கள் வேதப் படிப்புகள் மற்றும் ஞான ஒடுக்கங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

எஸ். ஜெபநேசன்

ஆலயம்
கிறிஸ்து குல ஆச்சிரமம்

நமது நாட்டைச் சேர்ந்த பெரியண்ணன் செல்வரத்தினம் இந்த ஆச்சிரமத்தை பார்த்து விட்டுத் தான் மருதனார்மடத்தில் கிறிஸ்து சேவா ஆச்சிரமத்தை ஆரம்பித்தார். திருப்பத்தூர் கிறிஸ்து குல ஆச்சிரமம் கிறிஸ்தவத்தை ஆரம்பித்தார் கூடுதலாக இருக்கின்றது. தமிழ்நினர் முறையை சந்திப்போ, மதமும்; மத மறுப்பு மாக்ஸிஸமும் சம்மந்தப்பட்டது! எனவே தான் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டே 'அதைக்' கொண்டாடிச் சிலிர்க்கின்றது!

டாக்டர் பொறுவள்ளுப் பேட்டன்

கர்த்தர் காமே எஷ்டு ஆச்சிரமத்தை ஆசோவதிப்பாரா. ஆசோம் சேவைக்கு கம்மை அர்ப்பணிக்கும் வாலிப்பக்கள் தோன்றுவார்களாக.

ஓளி விழா

வட்டுக்கோட்டைத் திருச்சபையில் ஓளி விழா கடந்த டிசம்பர் மாதம் முய்பதாம் திங்கு திங்கட்சிமையையும் பாட்டுக்கூடுதலையும் பக்கியின் வழி மில் நடத்தவதிலும் அரும் பணியாற்றி இருக்கின்றது. தமிழ்நினர் முறையாறான் ஓராண்டு வரதராசன் ஓய்வு நேரங்களில் இந்த ஆச்சிரமத்தில் உள்ள ஆலயத்திற்குள் தரித்திருந்து நால்களைப் படிப்பார். பேரவூர் பேற்றனல்லதய மனத்தாழ்மம் வரதராசனை மிகவும் கவர்ந்தது. அவர் அன்று தொட்டகம் கிறிஸ்தவ சமயத்தை நன்கு மதிக்கத் தொடங்கினார்.

பெரியண்ணன், சவரிராயன் இயேசுக்தாசன்

கிறிஸ்து குல ஆச்சிரமம் இன்றும் மக்களுக்கு அமைதியையும் பத்தி உணர்வையும் மனத் தாழ்மையையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இந்த இடத்திலே ஒரு வாரம் தங்கி இருக்கும் வாய்ப்பு எனக்கு,

வருடாந்த கூட்டம்

வட்டுக்கோட்டைத் திருச்சபையில் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் எதிர்வரும் நூயிற்றுக்கூட்டும் வால்பார் சங்கத்தினரின் நாட்கூழம், பெண்கள் ஒடுக்கிப்பதினரின் வில் மூப்பாட்டும் சிறப்பாக மனதைக் கவர்ந்து யாவரினும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது.

இவ்விழாவில் வட்டு திருச்சபையில் வருடாந்தப் பாடசாலை பிள்ளைகள் வில் பாட்டு. நடன நிகழ்வுகளும், வால்பார் சங்கத்தினரின் நாட்கூழம், பெண்கள் ஒடுக்கிப்பதினரின் வில் மூப்பாட்டும் சிறப்பாக மனதைக் கவர்ந்து யாவரினும் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது.

வருடாந்த கூட்டம் வட்டுக்கோட்டைத் திருச்சபையில் வருடாந்தப் ப

நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும் பரவமோ
எந்த ஜனத்தக்கும் இகழ்ச்சி

திருச்சுறை

ஆதின காரியாலய

ஏட்டுக்கோட்டை

Estd 1841

24 - 1 - 1997

இதழ்: 4

பொன்னேநூக்களில் மிஷன் பணி

திருச்சபை வரலாற்றில் மிஷனரிமார்கள் தமது சொந்த நாட்டை விட்டுப் பிறநாடுகளுக்குச் சென்று, திருச்சபையை நிறுவிய வரலாறு திருச்சபை கிராதிரத்தில் உள்ளத்தைப் பரவசப்படுத்தும் பகுதியாகும். இந்த மிஷனரிமார்களின் வரலாறு பொன்னேநூக்களில் எழுதப்படவேண்டிய ஒரு வரலாறு என்று போற்றப்படுகிறது. உவில்லியம் கேரி, கீகன் பால், ஹென்ஸி மாட்டன், ஆலபர்ட் சுவைட்ஸர், டேமிகுன் பாதிரியார், அந்தோனிராம் ஐட்ஸன் ஆகியோர் புகழ் கூற்று மிஷனரிமார்களாக கருதப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் அமெரிக்க மிஷன் வரலாற்றில் அமெரிக்காவிலிருந்து, யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுக்கு வந்து மிஷனரி பணியாற்றியவர்கள் பலர் சுவிசேஷ வேலையையாழ். குடாநாட்டில் 1816இல் முதல்சுவி தீர்ச்சக்குமுறினராகிய கனம் யேம்ஸ் றிட்சேடஸ் அவர்களும் பாரியாரும், திரு. எட்வெட் வாறன் அவர்களும் கனம் டானியல் பூவர் அவர்களும் பாரியாரும், கனம் பெஞ்சமின் C. மெயிக்ஸ் அவர்களும் பாரியாரும் இலங்கை அமெரிக்கன் மிஷனரி ஆரம்பித்தனர். 1823 இல் பற்றிக் கோட்டா செமினரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் ஆரம்பத்திற்கு முன்னோடியாக கலாநிதி டானியல் பூவர் அவர்கள் முதல் அதிபரானார் 1824 இல் திருமதி ஹரியிட் வோட்ஸ் வேத ஸின்சிலோ Nee ஸேத்திராப் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியின் முதல் அதிபரானார். 1847 இல் டாக்டர் சாமுலேல் விஸ்க் கிறீன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தமையால் 1848 இல் மானிப்பாய் வைத்தியசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இம் மிஷனரி வரலாறு எம் மனதைக் கவர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வரலாறு மட்டுமல்ல, இன்று இங்கு திருச்சபையின் உண்மையைத்தை சுதேசிகளே ஏற்று நடத்த வேண்டிய கட்டம் வந்தபொழுது, சுதேசிகளிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைக்கும் இயக்கமும் தோன்றியமையால் 1935, இல் திரு. I. P. துரைராத்தினம் அவர்கள் தெல்லிப்பளையில் உள்ள மிஷன் நிலையத்திற்கு பொறுப்பான முதல் சுதேச பொறுப்பாளராக நியனமானார். 1841இல் செல்விஅரியம் கட்சன் பரமசாமி அவர்கள் முதல் சுதேச அதிபராக உடுவில் மகளிர் கல்லூரிக்கு நியமனமானார் 1947இல் சபாபதி குலேந்திரன் அவர்கள் ஆதினத்தின் முதல் அதிதியட்சகராக அபிழீஷுகம் பெற்றார். அதே ஆண்டில் திரு. K. A. செல்லையா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் முதல் சுதேச அதிபராவார்.

புறதேச மிஷனரிமாரின் பணி அருகி சுதேசிகளே மிஷனரி பணியை ஆற்ற வேண்டிய காலம் வந்தது. இப்பணியில் மிகச்சிறப்பாக எமது ஆதினம் 1973 இல் வரணி யில் மிஷன் பலநோக்குப் பண்ணை ஆரம்பித்தமையையும் 1979 ஆணையிறவுக்கு அப்பால் புதிய சுவிசேஷ ஊழியமும் எல்லைகள் கடந்த திருப்பணித் திட்டமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்னாள் இல்லங்கள் ஆரம்பித்தகப்பட்டமையும் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்கள் ஆரம்பித்தகப்பட்டமையும். வலது குறைந்த பின்னாள்கள் இல்லம் இனுவிலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டமையும், கிழக்கு மாகாணத்தில் சுவிசேஷ ஊழியமும், இலங்கை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சிகளாகும்.

இவ்வாறு ஆதினம் பலவாறு பல பணித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார் பொழுதும், அது திருச்சபையின் பொன்னேநூக்களில் எழுதப்படுவதற்கு இப்பணிகளின் ஈடுபடுவோரிடையே கிறிஸ்தவ சிந்தனையும், அர்ப்பணிப்பும், திருச்சபை ஊழியத்திலும், மிஷனரி ஊழியத்திலும் ஆர்வமும் அவாவும் வேண்டறபாலது.

மறுமைக்குள் பிரவேசம் டோரதி அப்பிள்பி

மானிப்பாய் மருத்துவ மனையில் மிசனரி மருத்துவத்தை தாதியாக அரும்பணியாற்றிய செல்வி. டோரதி அப்பிள்பி அவர்களின் மறைவினை வேதனையுடன் குறிப்பிடுகிறோம். கடந்த சில வருடங்களாக நோயுற்று, இங்கிலாந்திலுள்ள சஸ்ற் போன் தகரிலுள்ள மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த இவர் கடந்த நவம்பர் மாதம் 19ஆம் திங்டி காலமானார்.

ஆங்கிலப் பப்பிச திருச்சபை அங்கத்தவரும் பயிற்றப்பட்ட தாதியுமாகிய செல்வி அப்பிள்பி இந்தியாவிலுள்ள மிஷன் ஆஸ்பத்திரியில் பணிபாற்றுவதற்காக வந்தார். அகற்கான முன் ஆயத்தமாக தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்காக பெங்களுரிலுள்ள ஜக்கிய இறையில் கல்லூரியில் ஆயத்தும், மிஷனரி மொழிப் பாட்காலையில் சேந்து கொண்டார். தமிழ் மொழியைக் கற்று வெளியேறி, இந்தி அல்லாரின் திட்டம் கைகூடாமையால் இலங்கையில் பணியாற்றுவதற்குத் தனது விருப்பை வெளிப்படுத்தினார்.

U. C. B. W. M., இவரை ஒரு மிஷனரியாக ஏற்க வே, ஆண்டு ஓர் சிரேஷ்ட மிசனரி மருத்துவ தாதியாகவும், மருத்துவ தாதி அதிதியட்சகராங்கும் பணியாற்றப் பொறுப்பு பேற்றுக் கொண்டார். தாதியர் பணியின் தரத்தினை உயர்த்துவதற்குத் திட்டமிட்டு, இதனையே குறிக்கோளாக கொண்டு, உற்சாகத்துடனும் புத்தனர் வட்டனும் தாதியரிடையே கிறிஸ்தவப் பணியுணர்வினையும், உயர்தொழில் திரணையும் முனைப்படுத்த வந்தார். மேலும் மானிப்பாய் திருச்சபை பணிகளிலும் ஆதினத்தின் நற்செய்தி பணிகளிலும் சமூகப் பணிகளிலும் தம்மை ஆழமாக ஈடுபடுத்தி வந்தார்.

தான் மேற்கொள்ளும் பணிக்காகவே அர்ப்பணிக்கும் அன்னாரின் சிறந்த பணியினை அவதானித்த ஆதினம் அவரை 1960 ஆம் ஆண்டு ஆணையிறவுக்குத் தெற்கேயுள்ள பகுதிக்கு முன்னோடி மிஷன் அப்பிள்பி அவர்களும் அவரோடு ஒரு உதவியாளரும் பரந்தனிலுள்ள முரச மோட்டை என்னும் கிராமத்தில் தமது முதல் மிஷனரி மையத்தினையும் மருத்துவச் சிகிச்சை நிலையத்தையும் அமைத்தனர். அதிஷ்டவசமாக அப்பகுதியில் உள்ள இலங்கை மிஷன் கழகத்தைச் சேர்ந்த கருணா நிலையத்தில் பணியாற்றிய செல்வி மியூரியல் கச்சின் அம்மையார் சுவர்களுதும், நவீனவாந்தில் கடமையாற்றிய மெதடிச திருச்சபையைச் சேர்ந்த சோதாரி எவிசபெத் பேக்கர் அவர்களதும் நட்புக் கிடைக்கப் பெற்றன. இம் மூன்று சேவையாளர்கள் தும் பணி அமைதியானதாக இருந்தாலும் வளனிப் பகுதியில் உறுதியான தன்னவற்ற மிஷனரிச் சேவைக்கு சாட்சியாக அமைந்தது. செல்வி அப்பளி அவர்கள் உற்சாகத்துடனும், துணிச்சலுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் சேவையாற்றியதோடு சமூகத்துடனும் தன்னை இலங்கையான்டார். அப்பகுதி மக்களாலும் அன்னார் மருத்துவப் பணியாற்றிய நோயாளர்களாலும், ‘அப்பிள் அம்மா’ என அன்பாக அழைக்கப்பட்டு வந்தார். இருபது ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாண ஆதினத்தின் மிஷனிறிப் பணியாளராகக் கடமையாற்றிய பின் 1971 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து திரும்பினார் பரந்தனிலுள்ள முரசமோட்டைக் கிராமத்தில் அமைந்திருக்கும் மிஷனரி மருத்துவமனை அன்னாரின் முன்னோடிச் சேவையின் அழியாச் சின்னமாகத் திகழும்.

இங்கிலாந்துக்குச் சென்றபின்பும் இங்குள்ள ஆதினத்துடனும், தனது நண்பர்களுடனும், தொடர்பின் வைத்திருந்தார் நல்ல உடல் நிலையிலும் பிரயாணம் பண்ணக் கூடிய நிலையிலும் இருந்த காலம் வரை இலங்கனிலுள்ள பற்னித் தேவாலயத்தில் நடக்கும் மாத ஆராதனை நிகழ்வில் கலந்து கொள்ளத் தவறியதில்லை. இங்கு தனது யாழ்ப்பாணத்து நன்பர்கள் களையும் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவரின் நம்பிக்கை நிறைந்த வாழ்வும் மிஷனரி அர்ப்பணிப்புக்களும் கடவுளின் நாமத்தை மேன்மைப்படுத்தட்டும்!

சுதந்..

ஐரோப்பிய நாடுகளின் உள்ளீடுகளில் சமாதானம் ஏற்படுமென்று காத் திருந்தோம். சுயநலம் கொண்ட சமாதான சக்திகள் தன்னலம் கருதி விட்டோடுப் போன்று. மாறிலுகும் அருகியற் பல்மோ, ஆயுத பல்மோ சமாதான எத்தை பெற்றுத்தர முடியாது. அப்படியே பெற்றுத் தந்தாலும் அது நிலைத்திருக்கவும் முடியாது. மாறாக அவநம்பிக்கை, சிரக்கு இந்தினையில் இருக்கும் நம்நாட்டில் கடந்து வரும் இறைவனை சமாதானத்தின் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டு, அவர் கூறும் ‘மனித நீதியாகிய’ அவரவர்க்குரியதை அவரவர்டமே கொடுத்து விடுதல், என்கிறவாக்கை ஏற்றுக் கொண்ட ஆனாக எப்போது ஏற்படுமோ,

அப்போது தான் நாம் நம்பிக்கொண்டிருக்கும் அந்தச் சதந்திரமான வாழ்வைப் பெற முடியும். இல்லாவிட்டால் 1997 ஆம் ஆண்டின் சமாதான நம்பிக்கையும் வாழ்வு பேறாமலே மரணித்து விடும்.

